

27.6.2000

כופרי הדבר

גליון מס' 00006 בחסות קפיטול רג'י

דבר הכופר

אנו גאים להוציא את הגיליון השישי של כופרי הדבר. בגיליון זה אין עורך ואין צנזור ראשי (מאז התפטרותו של העורך הקודם) ולכן הכל נאסף על ידי תושבים שונים מועדת בניס, הנעורים וחיילים (שהם גם מועדת בניס).

כתוצאה מכך כל טענות ומענות לא ייענו ואפילו לא ייקראו כי אף אחד לא יעשה זאת.

בגיליון זה הכנסנו כמה מדורים חדשים כמו מדור הקומיקס, שנועד למשוך את האוכלוסייה הבוגרת יותר. אז בברכת קריאה נעימה צעירי כ"ה.

שמע מה? ...

נתחיל בכך שאנו דורשים לאלתר להחזיר את השם "מה נשמע" לעיתון המתחרה "פרורים" פשוט לא הולך וכן הורס מסורת ארוכת שנים של "דברי..."

בנוסף אנו דורשים להחזיר את העורכת הישנה מכיון שאנו לא מסוגלים להתחרות עם העורכות החדשות כל הכבוד!

בהמשך למסורת רבת השנים זכו הנעורים והנעורות של כפר הנשיא במקום הראשון בטיול פסח.

מעכשיו יוכלו הנערים לבשל ארוחות בשני מיקרוגלים חדשים שקיבלו כפרס על הזכייה.

בתאריך 00/04/30 גילו ולמדו לראשונה תמיר ברק ושני בוסקילה את המושג "יום גידול" ...
כן, זה ממש מביש.

10 עצות איך לחיות בקיבוץ בשקט, בשלווה ובלי שיציקו לך!

- 1) הקפד לצאת ללימודים/עבודה וכו... מוקדם בבוקר ולחזור בשעות החשיכה כך לא תהיה לאף אחד הזדמנות לראות אותך ולשאול אותך: "נו מה איתך?" "מה אתה עושה עם עצמך?"
- 2) אל תתקרב לחדר האוכל בשעות הארוחות. אתה בטוח תיתקל בזקן אההה.... סליחה ב"מישהו" שיציק לך.
- 3) תשתדל למצוא מקום מגורים רחוק מאוכלוסייה מבוגרת, שתמיד תמצא על מה להתלונן.
- 4) שמור בקנאות אובססיבית על הפרטיות שלך, אל תשתף אף אחד במעשיך, לאן אתה הולך, ומאיפה באת.
- 5) כששואלים אותך פשוט תשקר.
- 6) תעזוב את הקיבוץ כל עוד אתה יכול.....
- 7) תגיע למרכזולית, למחסן, ולקופת בית 2 דקות לפני שעת הסגירה כך בטוח לא תיתקל באנשים לא רצויים להיתקלות.
- 8) אף פעם אל תשב לארוחת בוקר עם נציגות מהמשפחות הבאות: פלמה, פוקס, איילון, אלמן וחייט. הערה: הן בדרך-כלל יושבות ביחד.
- 9) אל תרחיב את ביתך כלפי מעלה זה מושך תשומת-לב ומבקרים קנאים ולא רצויים!!
- 10) שמור מרחק מכל נציגי ועדת בנים, עיתונאי "כופרי הדבר" ואי ציק
בן-דור.

לסיכום: לחיות בקיבוץ את חייך שלך בלבד זה דבר קשה אך אפשרי מישהו ראה

לאחרונה את:

זוהר בן-דוד?

רן גינת?

אודי וגנר?

אד טלברג?

יהודה יהודה?

תחשבו על זה....

אלון קוניגס - מחברים.

הדופן הפנימית, זאת שמכתיבה.
המסגרת שתוחמת, שמגדירה את הצבע.
זאת לא טיפשות, טיפשות נסלחת.
זאת לא חוכמה זו מסתירה עקבותיה.
צביעות כסילות, רוח שטות...
התהייה לי לבעל ?
התהיי לי לאישה ?
בגין תזזית, בזכות גחמת האל.
אתה מרבה לדון באל. משהו בך השתנה.
מגדיר גורל מחדש. משהו שאינו נתון לשיקול דעתך.
צר לי ידידי, אך לדאבוני מסתמנת כאן הסרת אחריות בעליל.
הייתי מעוניין להביא זאת לתשומת לבך, בטרם תמכור נשמתך לשטן.
הרי ידוע, שהזנחה סופה בפריצות.
ופריצות הרוח גוררת את פריצות הגוף.
או שמא זה הפוך...
אתה צריך לדעת, אני שואל אותך...
האם ניתן לומר מה תחילתו של תהליך מסוג זה ?

לא נראה לך מוזר ? אתה יושב באמצע הליל תפוח מטרון.
אין סיכוי להתחרות בהם. חוץ מזה היית יכול להיפרץ. מעל לכל
הייתה התחושה של התרוממות הרוח. ישבנו שם על גדת הנחל צופים
במרחבים האדמדמים של רכס ההרים.
עשבי הבר אכולים ברובם ע"י עדרי הפרות של שבטי הבדואים. המן
המדברי מעז לעודד פריחה ירקרקה אחת לכמה עשרות מטרים.
כשהמציאות מתנשמת במה שהייתה פעם חזון קורה לנפש דבר מפתיע
למדי. בעוד שהוא מחפש תשובה לשוא: אני מנסה לומר מדוע זו
השאלה שהוא בחר לשאול. אנו רצים במדרון המסולע. מזנקים מסלע
לסלע. ענפיהם החדים של קוצי הדרדר דוקרים את רגלינו החשופות. אל
מולנו מופיעה גדר. אני מחפש עמוד יציב כדי להיעזר בו בעודי מדלג
מעליה. הוא מוצא לו סלע גדול ומשתמש בו כסלע קפיצה.
פכפוך הנחל נשמע למרחוק ממריץ את מסענו. בתכלס בובה, תגידי
ת'אמת כמה פעמים יצא לך להפליץ על האדם שעמד מאחוריך בתור
לאוטובוס.

זה נמדד, הכל נמדד אין סיכוי שדבר כזה עובר בשתיקה.
חוץ מזה ביחס לתופעת הפרפר של כאוס הרי אין מקום להניח שזה
עניין שולי. מעבר לסימביוזה הפרפרית נותר גם הטיפוס שעמד מאחור
והוא כאב אפילו ענן מצחין בעל תפקוד סידרתי שאינו מסוגל לתפוס
ועוצמת ריח כמעט זהה. שבניגוד לתפקוד הסדרתי אותו הוא כן מסוגל
לתפוס. הים עובר מימיני אני נוסע על כביש החוף. הכל כ"כ הומה

תעסוקה ספינות מטוסים מכוניות כולם יודעים לאן ומתי: אין לי מושג
למה אני נוסע לשם אולי בשביל כסף.

-המין האנושי אינו נועד לגדולה וכך, אין זה פלא שבכל מקום אתה
פוגש באנשים קטנים.

נכתב בעקבות קבלת דו"ח על נסיעה ברכב ללא חגורת הבטיחות -
9/10/99

בקרב נסכס אלפיים שנות כתיבה והגות. לאן התקדמנו?
מהן ההשלכות המאלפות של הטלת קנסות.
כל סוג חברה תואר ברמה התיעודית היסטורית בצורה כזאת שמאפשרת
ללמוד כה רבות ועם זאת בנתיחת התנהגות קהל לא נמצאת כל
התקדמות ברמה הסוציאליסטית. נראה שהנפש האנושית, הקיום
המסוים הזה; הצורני; הפיסי; מוגבל לתפיסה בין אישית קבועה
ומקובעת כמו מרכיבו של יסוד המוגבלים למתחם האטומי הספציפי
שלהם.

האדם אינו מוצא כל נחת בהבנה. כמה זמן עוד נתרברב במיקום הזמני
והאקראי בראש 'שרשרת-המזון'. מושג כשלעצמו הוא כה ניאנדרטלי.
מושג פשיסטי, כוחני. מושג מוגבל. מוגבל כמו התפתחות הקוף
ההומוספיאנסי, שכל המטרה שלו היא לחרבן גוש חרא מספיק גדול
שימשיך להסריח גם הרבה זמן אחרי שהוא ילך.

אנשי המפתח של כפר הנשיא

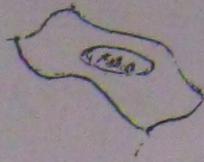
פתרו את ההגדרות ואחר-כך מצאו את השמות
בתפזורת בעמוד הבא,
השמות בתפזורת הולכים בכל בכיוונים.
בין הפותרים יוגרלו 10 ארוחות חינם בתה-וקוף.

- (1) "אם שותים... לא מכסחים דשאים"
- (2) "ויאמר השמן: הרסתם לי את הסובאר"
- (3) אחד מחמשת נערי הג'אסטי.
- (4) אם תקרא לו דוב תלך ברגל.
- (5) המרוקאי הנאמן של British-airways (הכוונה היא לא לג'קי עמר איתו אנחנו לא מתעסקים).
- (6) "הדיקטטורית הגדולה"
- (7) מנהלת הנהלת חשבונות של בברלי-הילס 90210
- (8) "שלום בעד השמדת הסאונה"!!!
- (9) "ויאמר הרזה: הרסתם לי את הטרקטור אתם תשלמו מהתקציב הפרטי"
- (10) חוש-חשיש הבלש הקשיש
- (11) חייל!!! הזהר יש מנאיקית בקיבוץ
- (12) איש ההרס והנזק הבלתי מעורער של ו.בנים זה לא: גיא וגנר, ארי טלברג, האחים אורן, ויובל ג'קסון
- (13) בעל האף שמוביל אותנו באף
- (14) זהירות נהג הקטפת ישן !!!!!!!!!!!!!
- (15) הרב המכובד שחזר אלינו מניו-יורק
- (16) העובדת המצטיינת של ח.א. מתפטרת!!!!!!!!!!!! ☹☹☹

בהצלחה, מעוד אחד מהעיתונאים האנונימים של כופרי-הדבר.

ג	ר	ב	ט	ל	ג	נ	א	נ	מ	ר	ו	נ
פ	ח	ט	י	י	ח	ת	י	ר	ו	ד	ה	א
א	ב	נ	ר	מ	ר	ו	מ	י	מ	ו	י	ד
ח	ו	ט	נ	צ	ע	ח	ב	מ	ב	ב	ל	ו
נ	ו	כ	צ	נ	ר	ו	א	נ	ו	ר	ו	ד
ק	צ	ה	נ	י	ס	ה	ט	י	ר	ש	י	ק
ו	צ	א	ל	ק	ק	ו	ל	י	נ	ס	ת	ו
ר	ה	ס	י	א	נ	ת	ו	ר	ר	ב	ש	ל
נ	ט	ל	ד	מ	ג	א	י	ד	ו	א	ב	ט
ב	ה	ש	ג	ר	ב	ד	ל	ו	ג	ר	ו	מ
ל	ב	צ	ה	ג	ט	י	י	ח	י	ר	ו	א
י	ז	ע	מ	כ	ל	ו	ו	י	נ	ו	ש	ד
ט	ק	מ	ה	ט	י	ו	ו	ה	נ	ד	ע	י

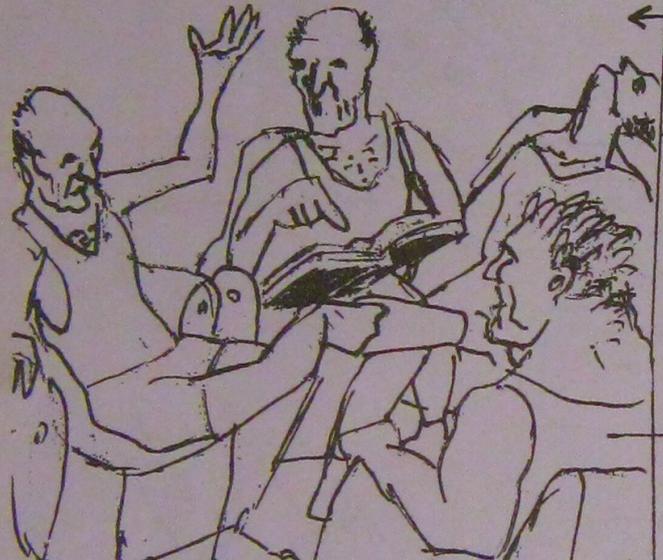
אבל מכשיו לבעלת לא היה כסף!

הם הקיפו את הקיבוץ

אז כמו פעם הם התכנסו לאסיפה כדי להחליט מה לעשות!

לרובם כבר אין עבודה שותפיהם בתחום אך לבסוף עלה הרעיון!

הם התחילו בעבודות המודיעין הפקדוניה!

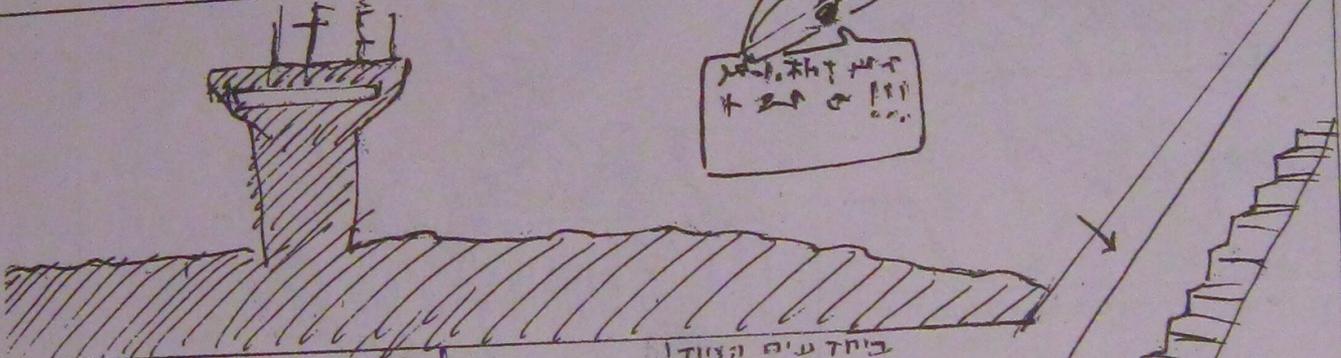
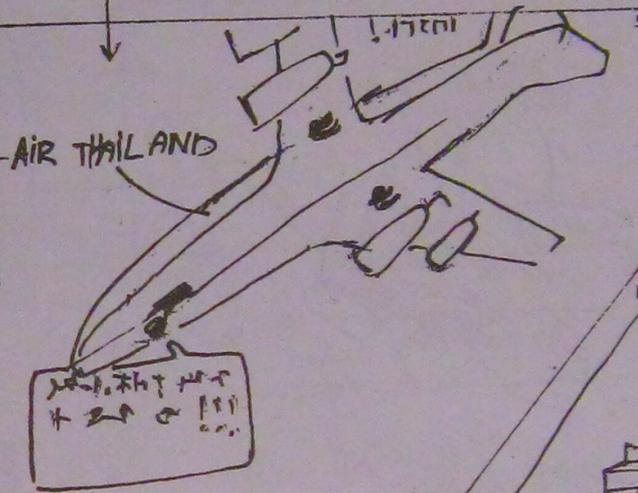
והמשוכה בהתקנת הצויד הדרוש.

8 וכן הם יעזרו באמצעות הלצה להכות בקנה העולם אבשנו עומד דק לבצע

2

7 האים פשוט נתן לך עשהו
להעביר בשבילי?

11 פשוט היה צריך לנסות
את החומרה

12 ולעזור את הסוקרה!

נעים לעשות
אתם עסקים

3

כלובן נהיו כמה השלכות

אבא צמנב הסכלי והדוארפי
של הקבוץ זה עשה רק טוב!

14

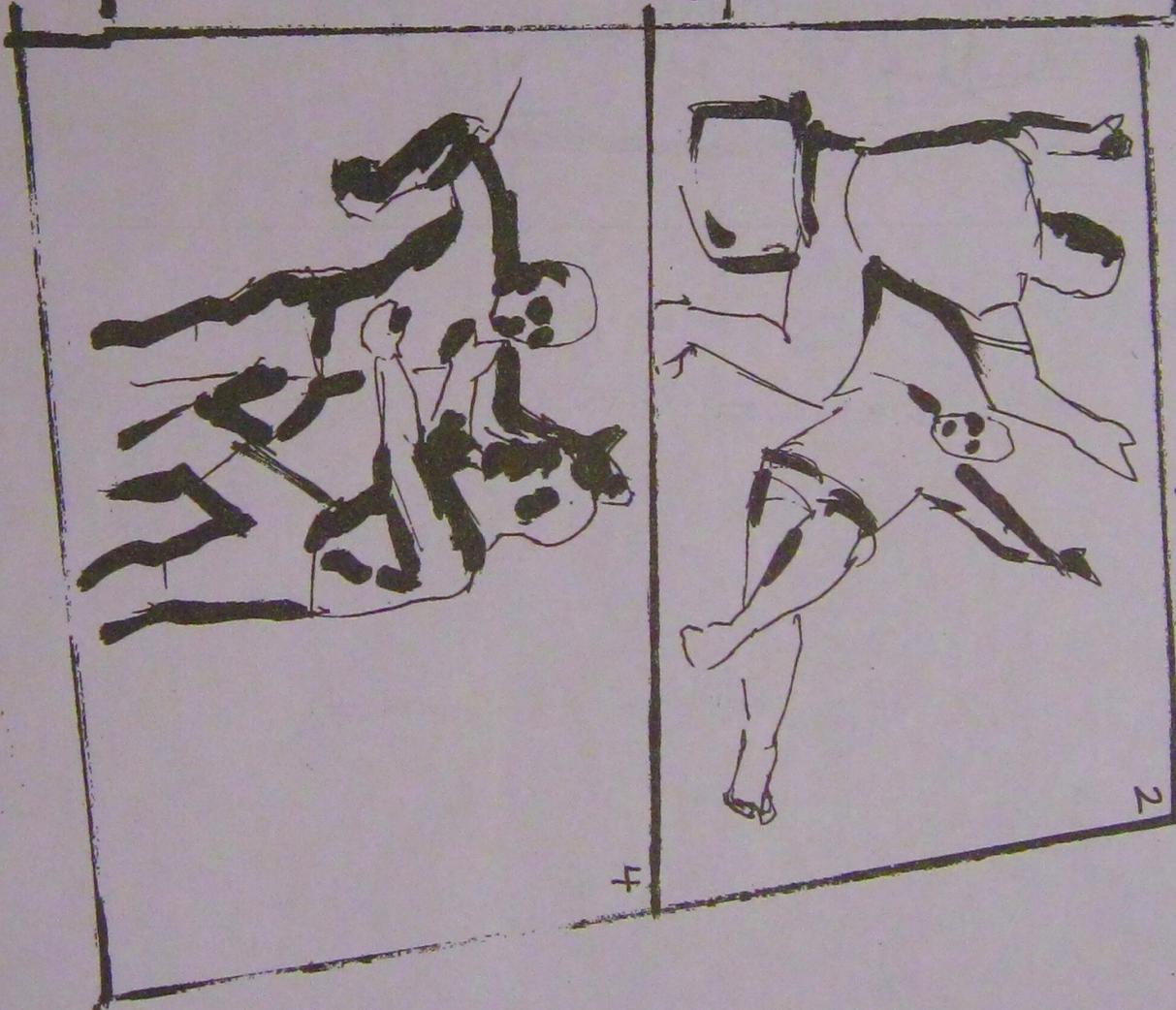
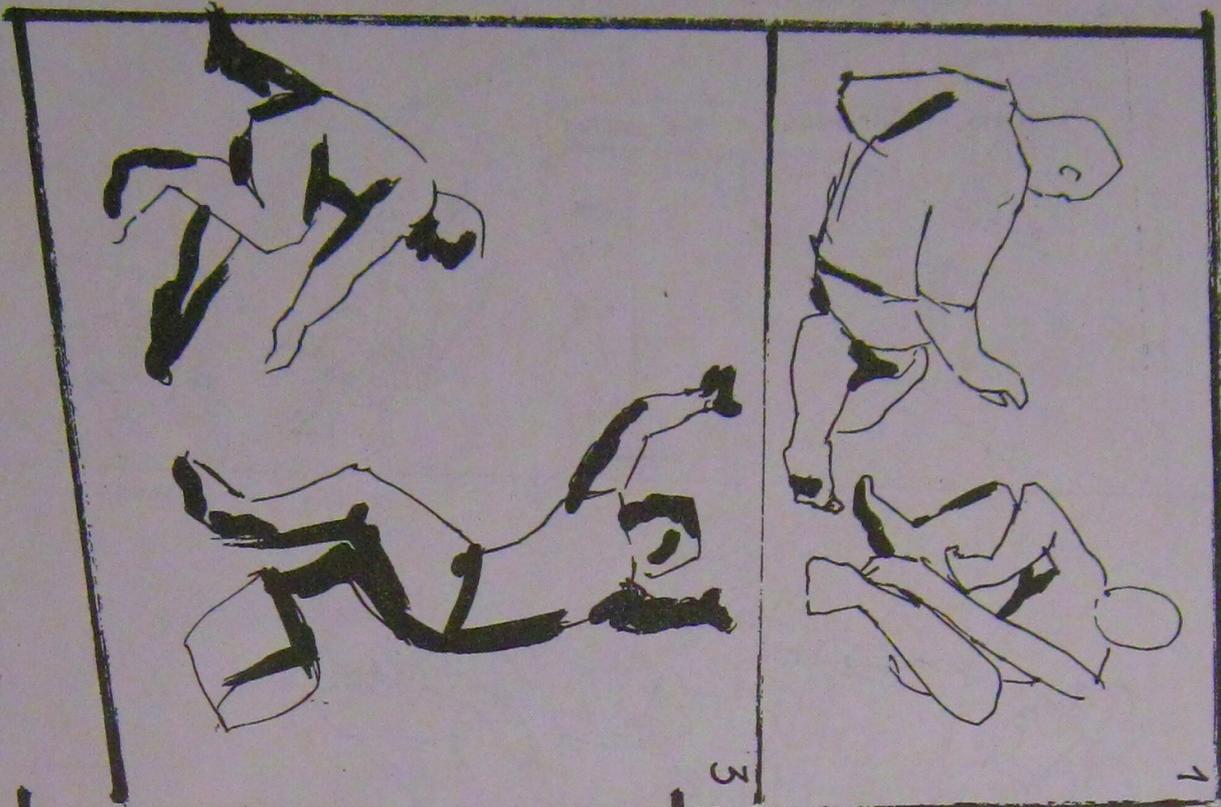
וחתקים רק הוותי... ..

15

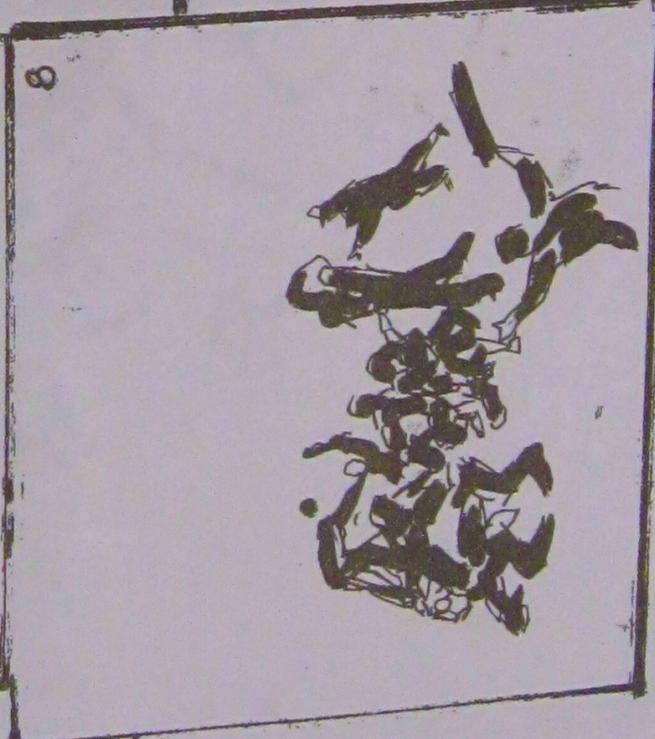
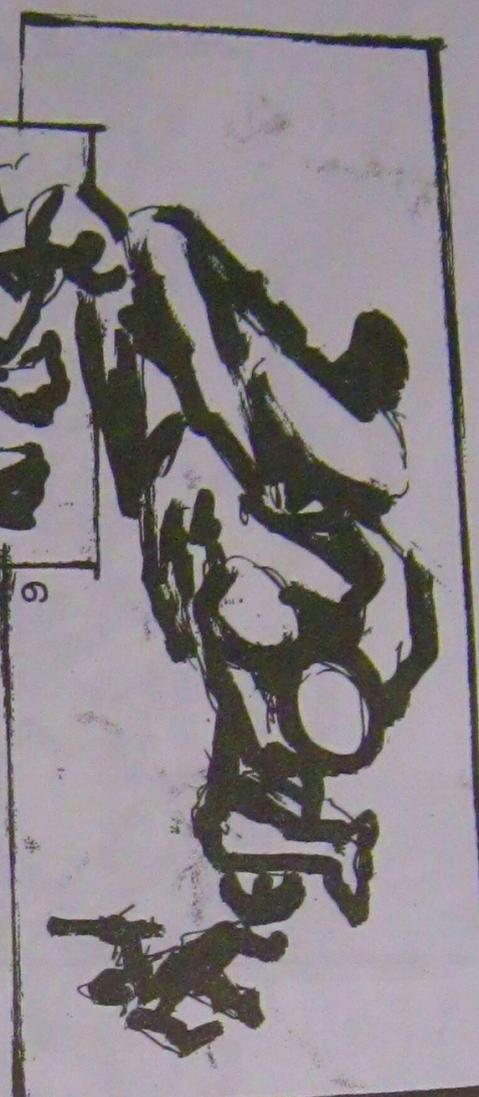
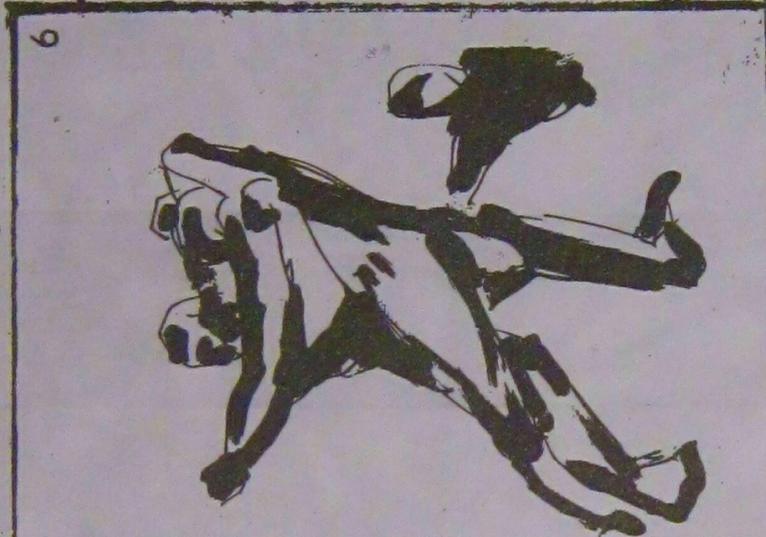
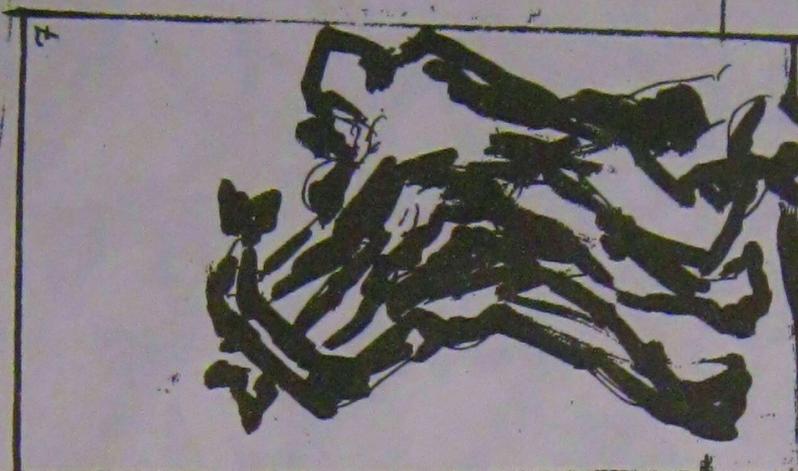

נשאר לע קצת פקום אז החלטוני להתנצל
על כל הטעויות בקומיקסים (טעויות כתיב בעיקר)

באפת סליחה!

מ.ג.מ.ה.

1

בתקענו קצת אבדך

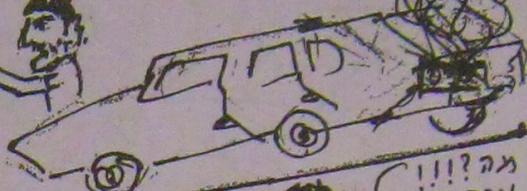
יום אחד נסענו לטייל... דרך השדות של מחניים

הגענו למוסק. המוסבניק התרגז קצת

אז הפכנו לחד-אובל. לאכול א. צהריים, אבל אז גילינו שאין שום לחם!!!
בנדה שהיה פסה בדיוק...

אתם לא מקבלים יותר דבשים!!! כולכם בשילה מהקיצוץ!!!

מה?? איפה הלחם??

אז הגאט קצת פיתת וגאטים מאמא-ודפקט על הדשא מוץ לחדרם

מה פתתם??
למה צפנתם?
המזון למה?
בקיץ של 80
כולכם בשלצה 80
מלחם, מדורת דשא,
וחדרים עד להודעה
חדשה!!!

כריאות...

לחם, חביב!

ישב הכן-משק עם נחשב. עשה ו-4. והגיע למוסקנה מעלני

במקרה, דאותו לילה, בעודו לטייל נשוי, כיחד בקצוץ, ראה כן-משק, חכר קטן

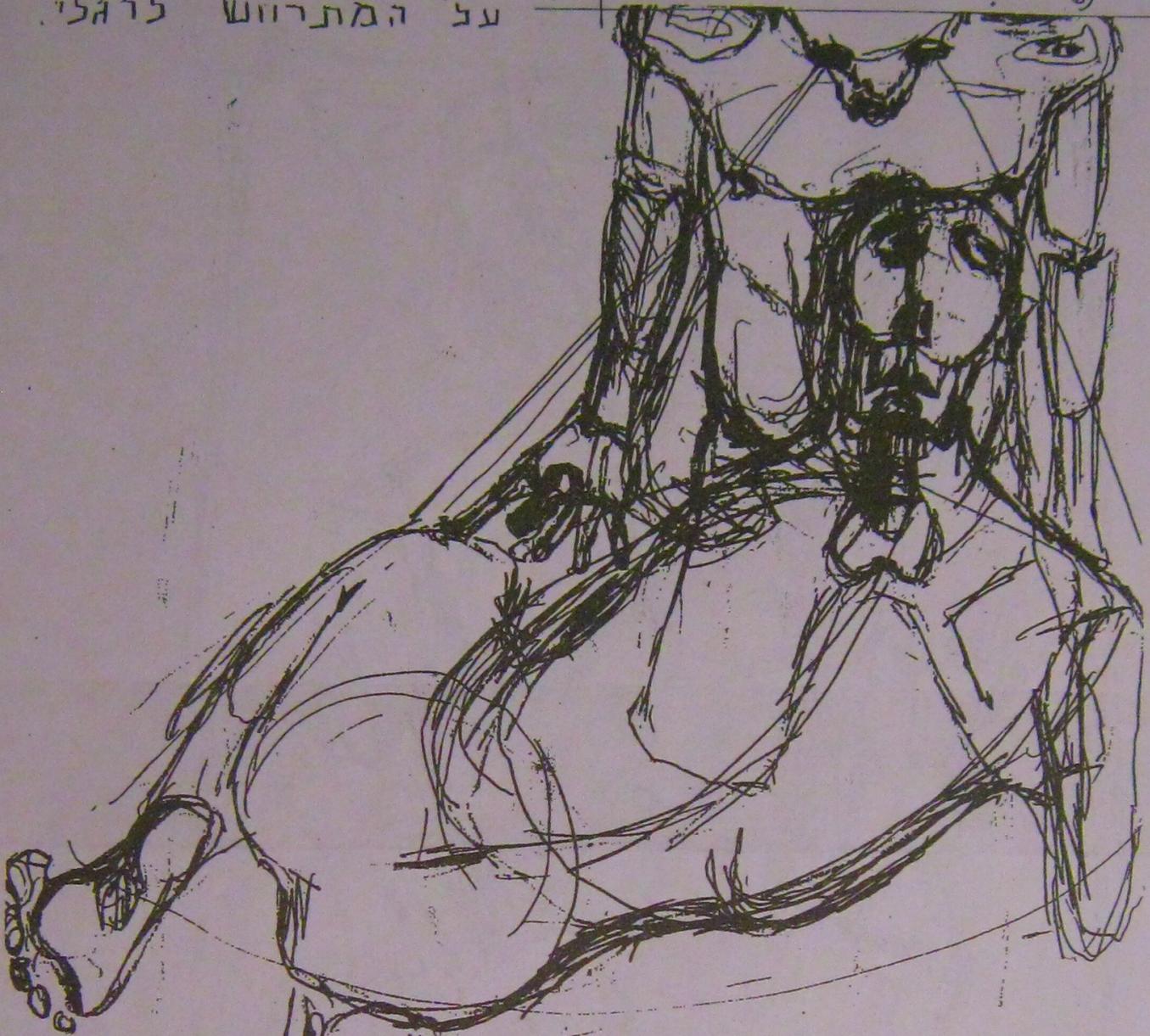
לפני גועל

כשואב (למיטה אחת), גיח, נדע צמיחה...

אני בכיבט על
על המתרושש לרגלי

סיפור 1

9

זאת הייתה אולי מציבה מציאות
 מספיק כדי שאני אהיה
 נחמדית שנת"ם אחרי מציבות שנמצאה
 היא חרמנית כמו שאני אהיה
 (אני חושב) אולי שאני אהיה
 היא דווקא לא הייתה בחורה חרמנית
 גי'תה את הימנות שלה אולי היא הייתה משוערת
 "אביר לא ראני אחד את השני שבוע וחצי אחרי תקופה
 ארוכה עם שבועה מה חיינו יחד וראנו אחד את השני כ
 יום כל הבלתי
 גם אני הייתי חרמן, אני תמיד, אבל קצת במיוחד. חוסר המוסר
 על אדמות את זה שאני בדירה על אולי גי'תה שהוא ילד זידי
 הדובה עלו ההשקיה את החרמנות אולי אני הידעתי בסופו של דבר אצני

קוליקס נסוניה

2

א

בעלם אף פעם לא הבנת

אע לא פנו פה קורה היום!

עוד בגן שהפעלת ילדי

אבל שהגעתו לך כל בוקר ראית
שהכל כבר נחפס!

ההצדקה היתה
ברורה.

לא פשעו כלפי הילד שזוים

פשוטו התיקדות
בפעלה הסולם!

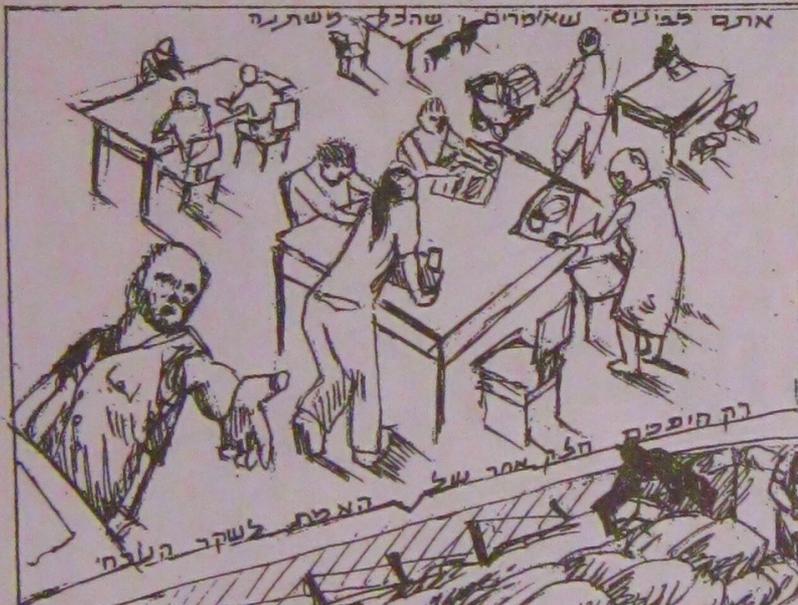
תמיד ידעתי שיש לשהו פתחת לשלח!

הפליאת הפכפכה שאחד יצד.

לפעמים אע חושב שהפליאה שאני מכיר, מכה על פניו של אנשים מחוץ לפה. בעזרה פחות אנטנסיות

ולחוסר ודאות יש תבונה לתקום לידה וזרות בכל פעם.